

گزیده اشعار
شیرینعلی گلمرادی

www.ketab.ir

توسعه کتاب ایران

فهرست‌نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: گلمرادی، شیرینعلی، ۱۳۱۷
عنوان و نام پدیدآور: بالاتر از اکنون / شیرینعلی گلمرادی،
مشخصات نشر: تهران مؤسسه نمایشگاه‌های فرهنگی ایران، نشر نکا، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۲۹۲ ص.
شابک: 978-600-150-097-8

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
موضوع: شعر فارسی قرن ۱۴.
شناسه افزوده: مؤسسه نمایشگاه‌های فرهنگی ایران، نشر نکا.
رشته‌بندی کنگره: ۲۱۳۹۱ ب ۷۴ ل ۸۱۹۲ PIR
رده‌بندی دیوئی: ۸۵۳ / ۸
شماره کتابشناسی ملی: ۲۹۰۰۹۳۲

مؤسسه کتاب ایران

بالاتر از اکنون

گزیده اشعار شیرینعلی گلمرادی

ناشر: نشر نکا (توسعه کتاب ایران)

چاپ اول: تهران ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۲۰۰ نسخه

طراحی متن و جلد: آتیه امین

لینوگرافی: گلیا چاپ: دالاهو صحافی: ولیعصر (عج)

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۵۰-۰۹۷-۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

فروشگاه و مرکز بخش: تهران - خیابان انقلاب - بین فلسطین و صبای جنوبی - ساختمان ۱۰۸۰

تلفن: ۶۶۴۱۵۲۷۱ و ۶۶۴۱۵۵۴۱ - ۶۶۹۶۵۵۸۰ دورنویس: ۶۶۴۱۵۴۹۸

مؤسسه نمایشگاه‌های فرهنگی ایران - کدپستی: ۱۳۱۵۷۷۳۴۱۱

این کتاب با حمایت معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چاپ شده است.

سر سخن

شعر اگر به آینه روزگار باشد خود شعر نیست، که روزگار را هیچ زبانی به شفافیت شعر ترجمان نبوده است. در همه ادوار تاریخ شعر بوده که تاریخ صحیح و درخشان هر چه را پنهان داشته کرده است و شعر بی دروغ و نقاب آینه تمام‌نمای حوادث همه روزگار است.

گزینش دقیق شعر دهه‌هایی که گذشت کاری است بس دشوار؛ دهه‌هایی که همه سرشار بود از اتفاق‌هایی که اقتاد و برخواست.

شعری که هم شاعر را در حساسیت‌های آگاهانه و شاعرانه معرفی کند و هم آینه حوادث روزگارش باشد و این مجموعه‌ها همه آن چیزی است که توانسته‌ایم و نه آنچه خواسته‌ایم، که شعر ناب شعری که در زیر مجموعه وحی قرار دارد خود فراتر از این‌هاست...

نام و نشان سروده‌ها

شعرهای آیینی / ۱۱

۱۲ / طبل خورشید (۱) / طبل خورشید چون نواخته شد، صبح از پشت...

۱۶ / تلاوت دل (۲) / با تلاوت‌های دل، در سینه‌ی قرآنی‌ات

۱۷ / بار دیگر علی تولد یافت (۱) / مهر می‌خفت و آسمان می‌خفت

۲۲ / امام آینه‌ها (۲) / این بزرگ، این امام آینه‌ها، از کنار غدیر آمده است

۲۵ / تکبیر بامداد (۳) / شرح حدوث حادثه، شرحی مکرر است

۲۹ / جمعه‌های انتظار / می‌کند دنبال، چشم عاشق انسان تو را

۳۱ / چشم در راهم / میان باغ‌های سبز رویا چشم در راهم

۳۶ / خواهد آمد / خواهد آمد بی گمان، از پشت دیواری که نیست

۳۷ / در انتظار رویت خورشیدم / پشت حصار حوصله می‌تازد، در منتهای...

۳۹ / عطر نامیرا / سوارانی در آن سوی افق مرکوب می‌رانند

۴۱ / ... چه کسی / کیست هم‌شان تو در عالم امکان، چه کسی؟

۴۳ / ... تشنه بود / روده‌ها، سیراب بود از آب و صحرا تشنه بود

۴۵ / بغض منتشر / در جنگل شهادت آلاله وا شدم

۴۷ / خاتون آب‌ها / عطر دل‌انگیز مریم، بو برده از تار مویت

۴۹ / آتش گرفت / پرده‌های ابرها در آسمان آتش گرفت

۵۷ / شعرهای دفاع مقدس و مقاومت

۵۹ / شیر ای شیر خفته در زنجیر / شعر، رنگ حماسه می‌گیرد

۶۸ / هفت وادی / هفت وادی زیر گام عشق بر پایان رسید

- ۷۰/ جراحت / به لب هزار فسوس و دریغ آمده‌ایم
- ۸۱/ مرقد عشق / مرقد عشق هویداست بیا تا برویم
- ۸۴/ جاده‌های مسافر / یاران جاده‌های مسافر، از خاک کوله‌بار گرفتند
- ۸۷/ شعله نوش / می‌آیم از شطّ آبی با سینه‌ی شعله نوشم
- ۸۹/ حسرت قرین (۱) / ای درد تو داغ دل حسرت قرین من
- ۹۱/ سردار (۲) / به پایان آمدی هرچند در خون و خطر سردار!
- ۹۳/ در جغرافیای جهان / در نقشه‌ی جغرافیای جهان
- ۹۶/ ... سرباز دیگری ست / در غنچه‌ای که بسته دهن، راز دیگری ست
- ۹۸/ تبیدن رگ جان / تبیدن رگ جان، لحظه‌ای قرار نداشت
- ۱۰۰/ نغمه‌مساری / ندارم اینکه رسانم به دوست، یاری خود را
- ۱۰۲/ پیکان / غروب سایه‌ها، چون سایه‌های بید لرزان بود
- ۱۰۴/ کبوترم جان داد / در آن فراز که بال کبوترم جان داد
- ۱۰۶/ در حضور زخم / در حضور زخم می‌خوانیم با آمین سرخ
- ۱۰۷/ ستاره در پرواز / تلاش بال و پر او، همواره در پرواز
- ۱۰۸/ خاطرات یک پرستو / از تمام بودنش، یک جلد دفتر مانده بود
- ۱۱۰/ قلاقیران / یک نفر می‌رفت، از مکتوب ایمان، اسم اعظم داشت
- ۱۱۲/ شهید خورشیدستان / سر در آغوش آسمان داری
- ۱۲۶/ پرواز سرخ در آسمان آبی / آسمان، عرصه‌ی پرواز عقابان باشد
- ۱۳۴/ شهادت / شهادت، رنگ داد از آبرو بر زعفرانی‌ها
- ۱۳۶/ بهار شهید / نه صبر حوصله دارد، نه وقفه در کار است
- ۱۳۷/ فوق شهادت / بال بی‌پروای ما از امتداد خون گذشت
- ۱۳۸/ صدای چشم تو / سلام! باد سلام دوباره می‌گویم
- ۱۴۲/ طالب پرواز / طالب پرواز باید بود، حرف از بال نیست
- ۱۴۳/ هجرت خورشیدها / در هوای ابرپوش اشکباری‌هایمان
- ۱۴۴/ سردار سپیداران / به نام خون خدا، لا اله الا الله

- ۱۶۴/ اهتزاز پیشانی / واژه‌های دلم بسیج شدند
 ۱۸۲/ پروانه از شلمچه / السلام ای عشق دانا السلام!
 ۱۹۶/ تو می‌روی / به خون در می نوردد، مرد غیرت‌پوش میدان را
 ۱۹۷/ قامت استوار / ای زاده‌ی نیل آبی روشن
 ۲۰۰/ گردن آویز / گردن آویز شهادت، زیب گردان‌هایتان
 ۲۰۱/ سرود مشتعل / سرود مشتعل آفتاب را بنویس!
 ۲۰۲/ رسول بیداری / از خون لاله، به مریم قسم، نمی‌گذرم
 ۲۰۴/ قامت توفان / روزگاری عشق، بازی داشت در میدان ما
 ۲۰۶/ درخت / پیش از آنکه سر بر آورد از انتهای خاک خفته این درخت

شعرهای متفرقه / ۲۰۹

- ۲۱۱/ شعله‌شکاران / ای شاعر شکوه بهاران پیش از این
 ۲۱۵/ در انتهای خط عبور / تن خسته از دویدن و رفتن، در انتهای خط عبورم
 ۲۱۷/ تنها زلال / تنها زلال خاطره‌ای بامن، از رودخانه‌های روان مانده‌ست
 ۲۱۹/ غزل روشن / ای در گلوی تو غزل روشن، بنویس تا آینه خوان باشی
 ۲۲۰/ رنگ مزار / من همینم، روزها، شب‌های تار من چنین
 ۲۲۲/ شاید که فردا... / خورده‌ست نقشی معنی از آسمان بر جبینم
 ۲۲۴/ سرود تماشا / دستی اگر نشان بدهد یاری، سمت بهار جنگل زیبا را
 ۲۲۶/ شاعر / مرد چون پیمانه‌ی می، استکان را سر کشید
 ۲۲۸/ آشیانه در آغوش / گرفته بوی قفس، تنگنای خانه‌ی پرایم
 ۲۲۹/ روزهای واپسین / در این ایام تلخ روزهای واپسین من
 ۲۳۰/ آخرین سیگار / باز باغ پیرسال پار، آغاز شکفتن کرد
 ۲۳۲/ نامه پیشانی / کس و نکرد نامه‌ی پیشانی مرا
 ۲۳۳/ بیابان تا بیابان / بیابان تا بیابان، نقش رفتار جنون مانده‌ست
 ۲۳۴/ خواستم... / خواستم برخیزم از جا، پای از جا برخواست

- ۲۳۵/ دوباره شعر (۱) / شاعر نشست تا بنویسد دوباره شعر
- ۲۳۸/ چراغ آواز (۲) / بیش از آنکه در جریده‌ها بخواندت
- ۲۴۲/ قطار شاعران (۳) / خبر
- ۲۴۴/ در مسلخ غروب / در مسلخ غروب
- ۲۴۵/ نقاش / رنگ و بوم آماده... نقاش تصوورها ز جا برخاست
- ۲۴۹/ چراغ / راه بازگشت به فردا در نظر نداشته باشی -
- ۲۵۱/ خلیل آبی / توان شرح نگفتنی‌ها، زبان گویای من ندارد
- ۲۵۳/ سحر / شام رفته‌ست و سحر در ره پیدا شدن است
- ۲۵۵/ شعر درد آواز / در کفن پیچیده دیدم شعر درد آواز را
- ۲۵۷/ رجعت / انسان به اصل خویشتن روزی از خاکدان برگشت خواهد کرد
- ۲۶۰/ مرک فنگ / با اجازه یا بی اجازه، فرقی نمی‌کند
- ۲۶۲/ در خواب‌هایم... / همیشه در خوابم
- ۲۶۵/ در خیابان خبری نیست / مردی اقیونی
- ۲۶۷/ دو شعر بی نام / از شوربختی دریاست
- ۲۶۸/ رند متبسم / فراز مندی از نفاعات تاریخ!
- ۲۷۳/ مگر نواخت؟ / گفתי نواخت پنجه‌ی گردون، اگر نواخت
- ۲۷۴/ شب‌بوی غم / در شفق، سر می‌نهد چون مهر بر زانوی غم
- ۲۷۵/ همدردی / ز همدردی بود گر در دل ما درد بنشیند
- ۲۷۶/ چه می‌خواهم پر خود را / به یاری خواستم دست دل بی‌یاور خود را
- ۲۷۷/ دهستانی / ای دهستانی خوب و صادق
- ۲۸۳/ دست حاجت / دست حاجت سوی دل، پل از تمام بسته است
- ۲۸۴/ تا تویی... / تا تویی در من، مرا آتش به جانی نیز هست
- ۲۸۵/ ایل پلنگم / در فصل بی‌برگی، بخوان، باران بیارد
- ۲۸۸/ هامون / آن روز، که بر روی تو مفتون شده بودم
- ۲۹۰/ چون شد... / چون شد هوای سبز طراوت، در باغسارهای خیالت؟